Spirala Istoriei. Deportarea familiei Curoş: studiu de caz

Anatol PETRENCU

În cadrul Programului de Stat „Recuperarea şi valorificarea istorică a memoriei victimelor regimului totalitar-comunist din RSS Moldovenească în perioada anilor 1940-1941, 1944-1953" am realizat mai multe interviuri cu domnul Pavel Curoş, deportat la 6 iulie 1949 din com. Şeptelici, r-nul Soroca în regiunea Kurgan, Rusia. P. Curoş s-a născut la 15 iunie 1935 în familia lui Petru şi Varvara Curoş. Căsătoriţi în perioada interbelică, părinţii au muncit ani la rând pentru a-şi ridica o gospodărie înstărită, pe care să o poată lăsa moştenire celor şapte copii. Capul familiei Petru Curoş era meşter iscusit, întemeindu-şi o fierărie şi un atelier de lemnărit chiar în curtea casei. Nu a ezitat să-şi împărtăşească experienţa şi îndemâ-narea cu tinerii dornici să deprindă o meserie, din satele vecine. Ulterior, anume acest fapt va servi cap de acuzare din partea administraţiei sovie-tice, P. Curoş fi ind învinuit de „exploatarea" muncii ucenicilor săi. În iulie 1949, părinţii şi şase copii au fost ridicaţi şi deportaţi. Calităţile de bun

gospodar şi meşter iscusit au fost demonstrate şi în condiţiile deportării, unde familia Curoş a reuşit să se integreze prin eforturile comune ale părinţilor şi copiilor. Mai mult, această familie a ajutat şi alţi deportaţi basarabeni să supravieţuiască greutăţile foametei şi frigului din primii ani de afl are în regiunea Kurgan. Memoriile relatate de Pavel Curoş denotă un pronunţat spirit de observaţie la toate vârstele. În opinia lui Pavel Curoş, politica de omogenizare socială, promovată de bolşevici în perioada postbelică, era îndreptată cu preponderenţă împotriva familiilor înstărite.